

[Lilli Gyldenkilde]

batten og ved første behandling af momslovforslaget. Derfor skal jeg ikke komme nærmere ind på det her. Men jeg vil godt hilse disse 5 forslag velkommen, ikke alene fordi vi ved, hvilket barselsbesvær der har været omkring dem, men også fordi det, hvis det ikke var blevet fremsat, ville have været et brud med den hidtidige linje, i og med at vi har haft den tradition, at med momsforhøjelser følger en momscompensation.

Jeg skal også lige sige, at denne kompensation, som bygger på de 2,25 pct.s momsforhøjelse, forekommer meget mærkelig, da vi rent faktisk ikke ved, om det bliver den momssats, vi skal arbejde ud fra. Jeg synes ikke, det virker særlig overskueligt. Jeg er også nødt til at spørge: hvis nu det ender med 2 pct., hvad så? Vil der så blive lavet om på tallene? Kan man få nogen som helst sikkerhed for, hvor pengene skal komme fra, hvis ikke det bliver 2,25 pct.? Kan vi få sikkerhed for, at pengene ikke skal skaffes hjem via sociale besparelser senere? Det er nogle af de spørgsmål, jeg i hvert fald gerne vil have svar på.

Jeg kan love, at SF vil arbejde ret hurtigt i udvalget, men jeg må sige, at jeg har visse spørgsmål. Et af dem har jeg nævnt. Et andet er, at jeg synes, der er lidt slinger i valsen med hensyn til det udgangspunkt, man har taget for beregningerne af det her. Jeg har taget et notat frem fra sidste gang, man behandlede disse ting. Det var ved momsforhøjelsen med 3 pct. i 1977, og ifølge det notat var udgangsbeløbet, man regnede efter, 810 mill. kr. Ganske vist var nogle af disse penge sat af til fødevarercompensation, men alligevel synes jeg, der er lidt uklare omkring dette tal.

Desuden, når nu ordføreren for socialdemokratiet siger, at der vil komme noget fra undervisningsministeren vedrørende de uddannelsessøgende, er det vigtigt allerede nu at få at vide og få skrevet ned: hvor mange penge bliver der tale om? For vi kan jo ikke sidde her og sige ja eller nej til det her uden at vide, hvad vi egentlig siger ja eller nej til.

Men jeg kan love, at vi vil være med til et hurtigt udvalgsarbejde omkring disse ting.

Tove Jørgensen (DKP):

Vi kan fra DKPs side godt tilslutte os de 5 lovforslag, der foreligger her om sociale

kompositioner som følge af momsforhøjelsen til visse grupper, men det er ikke ensbetydende med, at vi vil tilslutte os momsforhøjelsen, uanset om den kommer til at hedde 20 pct. eller 20¼ pct. Vi kan ikke tilslutte os, at de sociale kompensationer gøres betingede af denne yderligere momsforhøjelse på ¼ pct.

Jeg synes også, det var interessant – som flere ordførere har været inde på – at få at vide, om en ændring til 20 pct. vil ændre de beløb, som er nævnt i lovforslagene.

Vores tilslutning til kompensationsforslagene kan altså ikke tages til indtægt for en forhøjelse af momsen, heller ikke den, der er foreslået ifølge overskriften på lovforslagene.

Jeg synes også, det kunne være interessant at få at vide – det spurgte hr. Palle Simonsen også om – hvad socialdemokratiets holdning egentlig har været til sociale kompensationer, før disse ting blev bragt frem i gruppen. Vi må i hvert fald konstatere, at hvis der er politisk flertal for sociale kompensationer, men ikke for en yderligere momsforhøjelse, bliver det regeringens sag at få det til at passe ind i de hemmelige aftaler, som man har om en økonomisk politik. Dem kender vi andre jo ikke noget til. Det væsentlige er, at hvis der skabes flertal for en momsforhøjelse, må der simpelt hen gives kompensationer.

Men dermed har vi ikke klaret problemerne. Den kompensation, der her er tale om, hjælper desværre hverken de lavtlønnede eller de arbejdsløse, der i forvejen må leve af ugens tilbud for at have penge også til huslejen.

Vi ved fra de forskellige undersøgelser – og den seneste er den, der hedder »Fordelingen af levevilkårene«, som er kommet fra socialforskningsinstituttet her i år – at arbejdsløse, uddannelsessøgende og pensionister har en gennemsnitsindtægt på 35 pct. af de beskæftigedes gennemsnitsløn. Det kan læses i undersøgelsen på side 644. Af dem er det kun pensionister og uddannelsessøgende, der får kompensation. Den kompensation, der ydes familier med børn, er yderst tvivlsom. I forbrugsundersøgelsen fra 1971 kan man læse, at familier med børn har mindre disponible indkomster til fødevarer og tøj som følge af større boligudgifter, men det er da ikke udtryk for, at deres behov for fødevarer og tøj er mindre, tværtimod, det er bare det eneste sted, de overhovedet kan spare.